

неговите особенности, по които то се отличава, и отъ турците, и отъ българите. Помолихъ кмета да повика нѣкого отъ тѣхъ, по такъвъ, който не би ималъ страхъ и би можалъ да ми разкаже нѣкои нѣща, отъ които азъ имамъ нужда.

Кметът ми прѣпоръжча за такъвъ своя помощникъ, който, споредъ него, щѣль да може да ми разкаже всичко.

Проводихме селския стражаръ, за да повика речения помощникъ и слѣдъ нѣколко минути той дойде при настъ.

Ахмедъ-ага, ако съмъ добре запомнилъ името му, на моите питания отговаряше не удовлетворително и отъ това азъ разбрахъ, че той се бои. Трѣбование да употреби голѣмо убѣждаване, да се съгласи да ми разкаже нѣкои нѣща изъ живота на Къзълъ-башитѣ. Той ме покани да отидемъ у дома му, на косто азъ се съгласихъ. Изъ пътътъ той ми каза, че не е смѣилъ да ми говори за тѣхнитѣ обичай прѣдъ толкова души въ кръчмата. Азъ намѣрихъ неговото извинение за справедливо.

Слѣдъ като привихме изъ нѣколко улици, ний се спрѣхме пай-послѣ прѣдъ единъ порти и Ахмедъ-ага ме покани да вътѣзимъ. Азъ се намѣрихъ въ единъ широкъ дворъ, ограденъ съ ограда отъ дъски, а въ дъното на двора се виждаше къщата, обградена тоже съ по-нисъкъ стоборъ и потъпяла въ градина отъ цвѣта и дървета.

Бѣхме вече прѣдъ прага на къщата и по поканата изсмѣхъ, азъ влѣзихъ въ къщи. Туй ме много учуди, защото въ другите турски къщи никакъ неможе да се влѣзне, додѣто прѣдварително се не обади па „дѣцата“ (чучугларѣ) да се сериатъ — нѣщо, което Ахмедъ-ага ненаправи. Но моето учудванье стана много по-голѣмо, когато азъ заварихъ въ къщи двѣ жени и тѣ стоехъ прѣдъ мене спокойно незабулени, а едната отъ тѣхъ, по-млада ми подаде столъ и ме покани да сѣдна. Както по послѣ ми расправи Ахмедъ-ага тѣхнитѣ жени се не приложи отъ българитѣ и къзълъ-башитѣ, а се приложи отъ турцитѣ само. Едната отъ тия двѣ жени бѣше съпружка на Ахмедъ-ага, а другата негова сиаха. Въ къщи заварихме двоица мажъе, отъ които, единия бѣше синътъ, а другия неговъ роднинъ, къзълъ-башъ отъ близкото село Карап-дѣрларъ, тоже Къзълъ-башко.

Както по-старатата, така и по-младата жена бѣхъ облечени кадълески, т. е. въ широки гащи и въ антерии; космитѣ на младата бѣхъ оплѣтени на редици, спуснати на долу, а на старата бѣхъ завити около главата. Бѣхъ забраденъ съ чембери (шамии) п-градски. Тѣ шетахъ изъ къщи и види се